

מבין משאבים - 2269 - כ"ה תשרי תשפ"ב - 1 אוקטובר 2021

אחרי החגים - זה עכשיו

כמה פעמים בחודשיים האחרונים אמרנו את צמד המילים הזה: אחרי החגים...

אחרי החגים נחזור לריאטה. אחרי החיים נחזור לספורט. נלך לרופא המשפחה ונבקש הפניה לבדיקות שגרתיות (רוטיניות). נלך לבדיקה שגרתית אצל רופא השיניים. נשאיר קצת כסף גם בחשבון הבנק, ולא רק בחנויות.

אחרי החגים נעשה עם עצמנו משהו. נלמד. נעבוד. ניפגש. נכתוב את העבודה לאוניברסיטה. נסדר את הארונות ואת המגרות. נעשה סדר על שולחן העבודה. נבקר את סבתא.

אמרנו את המשפטים האלה. ידענו שקל להבטיח ולרחות. ידענו גם שיגיע היום, שייגמרו התירוצים. והיום הגיע.

אז אחרי שנחנו, בילינו, נפגשנו, טיילנו, אירחנו, התארחנו, אכלנו, קנינו, נהנינו, סבלנו, השתעממנו, התגעגענו לשגרה - הגיע הזמן להתחיל ממש את השנה החדשה. לחזור לשגרה וללמוד ליהנות ממנה ולהעריך אותה. לקיים את כל ההבטחות שלנו לעצמנו ולאחרים (אולי רק חלק מהן?), ולהתגעגע לחופשות ולחגים הבאים.

ציפי מזר

מה בצלון:

משהו טוב / כני לכאי

ראש השנה - סיכום החג / חולייית ראש השנה

הדשא של השכן / דה אפ

בחג הסוכות תעשה לך שבצת ימים / חולייית סוכות

טיפקס / מרסלו בן שופט

מחשבות / דה אפ

מהנצפה השבוע / נאה כרסי

ברכות לולאד קורדנשו

חייף חדש שהאיץ למשק לתקופת הצבא

אמיר וצנת ברקוביץ יהיו המשפחה המארכת

השתלבות מהירה וקלה במשק ובצבא

בית משאבי שדה

משהו טוב

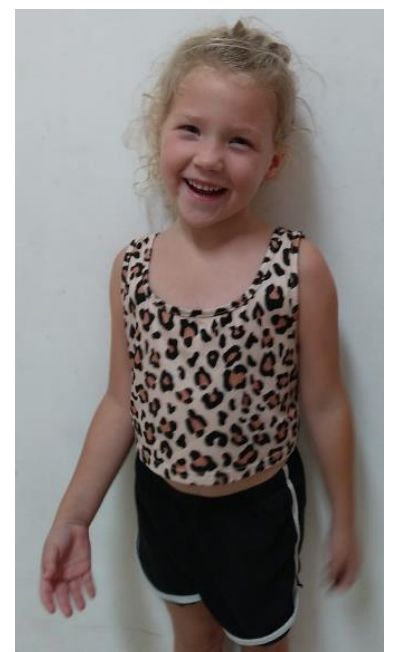
לאחרונה הוכנו
והוצבו עשרה
ספסלים ורודים
סביב גדר המשק

ברצוני לשתף את
הציבור לגבי הצבע.
ראשית, הנכדות שלי
בחרו. שנית זו
מחווה לקהילה.

מימון הספסלים
נעשה חצי בחצי בין
הקיבוץ לבין שגיב.
אני רוצה להודות
לשי שאלתיאל ואלי
אלישע בעזרתם
להגשמת החזון.
רני זכאי.

התנצלות

בעלון המודפס הקודם נעשתה טעות, שתוקנה בעלון האלקטרוני.
אז תכירו, זאת היא שביט רבי, שעלתה לכיתה א' השנה
היא אוהבת ללכת לבית ספר, לשחק עם החברות,
ומתגעגעת למורה שלה.
בהצלחה

ראש השנה – סיכום החג

השנה, אחרי שנים שלא חגגנו בקיבוץ ראש השנה כהלכתו, זכינו לחגוג את ראש השנה עם הצבע והאופי של משאבי שדה בהתאם למסורת המקומית שכמעט ונשכחה. התאריך היה מאתגר, א' בתשרי פגש את תחילת שנת הלימודים, ולא היה הרבה זמן לחזרות אבל בזכות האהבה והמסירות של "אנשי החגים" והילדים המדהימים שלנו שתמיד מוכנים להיות חלק מההפקה, הצלחנו לעשות המון חזרות ולהנות מהדרך למרות האתגרים והבידודים.

לאחר מחשבה, החלטנו לחגוג בצוותא בחג השני ולא בחג הראשון על מנת לא לפגוע בארוחות החג המשפחתיות. ואכן, נפגשנו בערב החג השני לערב קליל ומהנה בהנחייתם הנהדרת והמרעננת של שקד בן טל ודודי קוברסקי, צפינו בריקוד המסורתי של "12 ירחים", בניצוחה של נאוה רייב, בריקוד מקורי ומקסים פרי יצירתה של לי גולדסמן והבנות הנפלאות של התלתונים (ריקוד בכורה של לי במשאבי שדה, כן ירבו), בזמרה נעימה של מקהלת הורים וילדים בהנחייתם של עפרי ראוף בלטרן והמאסטרן, מרסלו... וכן במצגת יפה שהכינה נלי בן טל.

את הערב חתם המשאבון המסורתי, שיצא להפסקה של כמה שנים טובות, בתקווה שתחזור המסורת הברוכה ושתמיד יהיו לנו אירועים מעניינים וטובים לסקר.

תודה לנאוה שלימדה והרקידה את דור ההמשך להורים שרקדו את הריקוד בעצמם, ללי על ריקוד הבכורה, למרסלו ועפרי. תודה למנחים הצעירים של הערב שקד ודודי, דור ההמשך שלנו בהתהוות שהלוואי שנזכה לחגוג איתם כל שנה.

תודה לצוות המשאבון לכותבים יאיר בלטרן, טמיר בן טל, נדב זרזינסקי, רותם בן טל ושרון מוריוסף. לגילי בן טל על הצילום והעריכה וכמובן לכל המשתתפים בצילומים ולקריינים המקצוענים, עומרי סוריה וסאשה רדין.

בהזדמנות זו אנחנו רוצות להודות גם לצוות ההגברה שלנו: עומר גולדמן, ניקו גולדפישר, מעיין עובדיה וחוץ פרסי. הנוער שלנו שמוכנים ל"הגביר" בכל ארוע ותמיד שמחים לעזור בשלל אירועי התרבות בקיבוץ.

תודה לרונית בן טל על כל העזרה, היוזמה והנחישות וללי שנכנסת לנעליה הגדולות ולמאיה לוברצקי מפיקת-על שדאגה לכל התיאומים במסירות ואהבה.

עמדנו באתגר, והקמנו לתחייה את מסורת החג! עם תחושת סיפוק גדולה ובתקווה לסחוף איתנו לחוליות מתנדבים נוספים שיקחו חלק בעשייה,

מאחלים שנה טובה לכל בית משאבי שדה.

כל שנבקש לו יהי.

חוליית חג ראש השנה תשפ"ב

הדעה fe הכן

ענף הנוי על הגובה. תרתי משמע. הסתיו כאן ואנו עסוקים בגיזומי גובה. אי שם, בתנ"ך, ידעו שהסתיו וגיזומי הגובה יסתדרו היטב עם סוכה וכפות תמרים. ידעו מה זה יעילות. גם עצי הדקל עברו תספורת, והם נראים כמו קבוצת חיילי מארינס ממושמעים. לידיעתכם, הדקל לא נחשב לעץ על פי הספרות. אין לו טבעות גדילה כמו לגזעי עצים אחרים ולכן הוא נחשב לדמוי עץ. הדקליים הם צמחי יבשה קדמונים. המינים הראשונים הופיעו לפני 85 מיליון שנה... משפחת הדקליים מונה כ-2600 מינים שונים. הוא נפוץ באזורים חמים ולחים, אך נהנה גם מקירבת מים בנאות מדבר. לעץ הדקל ערך כלכלי רב. הפרי, לב הדקל, הנחשב למעדן, שמן המופק ממנו והשימוש בעץ עצמו מהווים פרנסה רבה לעוסקים בדבר.

בסוף המאה ה-20 הגיעה למזרח התיכון ולספרד ממזרח אסיה (כנראה בעזרת האדם) חיפושית הנחשבת לאיום הגדול ביותר של מגדלי הדקליים: חדקונית הדקל האדומה. חיפושית זו מטילה את ביציה בתוך הגזע והזחלים הבוקעים ממנה ניזונים מן העץ ולעיתים קרובות גורמים בכך למותו. בישראל התגלה המזיק לראשונה בשנת 1999. אנו פוגשים מזיק זה גם כאן ומטפלים בו באדיקות רבה. עד כאן ממש על קצה הלולב בנושא הדקל.

עצי האשל (אין קשר לדובי) עוברים השנה תספורת מאסיבית, כדי למנוע שבר. הדילמה היתה אם לגזום או לכרות והבחירה היתה לגזום לעת עתה.

גיזומי הגובה יימשכו לסירוגין, כאשר את פרק הגיזומים הזה אנו נסיים במספר עצי מכנף, באזור חדר האוכל ובשכונת שגיב.

במת ההרמה, שנשכרה לצורך זה, תשוב בקרוב אלינו להמשך עבודות הגובה ואנו נתפנה לעבודות גינון אחרות.

גשם ראשון ירד. גם הפעם, המודדים לא היו מוכנים לכך... ההערכות הן כי ירדו 5 מ"מ. להבדיל מאזורים אחרים בארץ כאן היה ממש מטר. רחיצה יפה לכבישים, לשיחים, לקולטי השמש על הגגות ולמכוניות.

שתילות מבוצעות במקביל וכמובן גיזומים. אין רגע דל. היעד הגדול הבא, אזור חברת הילדים. מתיחת פנים קלה בדמות גיזומים, עישוב וטיפול בעצים.

אנו בצד השני של עונת החגים. חוזרים לשיגרה המבורכת של שבוע עבודה מלא ללא ערבי חגים וחגים.

סופ"ש נעים

הנויניקים

דב אשל

בחוג הסוכות תעשה לך שבועת ימים

לפני כמה שנים, כשהקמנו את חוליית סוכות מחדש, התיישבנו לחשוב מה חשוב לנו שיקרה במהלך החג - מה הערך המוסף של החג? החלטנו כי חג סוכות ייערך במשך שבוע, בו ניצור ונזמן התכנסות קהילתית מחברת ומגבשת תחת הסוכה לכל הגילאים. השנה הרגשנו כחולייה שאכן הגענו אל המטרה אותה הצבנו לעצמנו. זה אמנם לקח כמה שנים, אך בהחלט היה שווה להמתין.

מיד עם צאת יום הכיפורים התכנסנו ברחבת הגרנוליט לטקס תקיעת יתד הסוכה לפי ברכתו של ברוך ברנשטיין. למחרת בשעות הבוקר החלה בניית הסוכה ועד שעות הצהריים כבר עמדה ברחבת חדר האוכל סוכה מדוגמת.

יום שבת הוקדש לקישוט הסוכה - הילדים יצרו והורים עזרו בתליית היצירות. בערב החג הראשון נמנעה מאיתנו ארוחת הערב המסורתית תחת הסוכה והסתפקנו בקפה ועוגה והרקדה בהנחייתה של **דינה גוזנברג**. תודה גדולה לדינה על ההירתמות בכל בקשה!

בימים שלישי ורביעי - עמלנו על הכנת עפיפונים והעפתם בשער האחורי. השנה נרשמה כמות גבוהה מאוד של עפיפונים!! בחמישי בערב התאספנו על הדשא ליד הסוכה לעיר האוהלים. פתחנו בארוחת ערב קלה של פיצות ולאחר מכן הוקרן סרט לילדים. בכל פעם שסוכות נופל על חודש אוקטובר אנו חוששים מגשם ראשון, או סופות שיהרסו את הסוכה. דווקא השנה, כשהחג בספטמבר, אפילו לא חשבנו על מקרה גשם. והנה בליל האוהלים נפתחו ארובות השמיים וגשם

ראשון הגיע לקיבוצנו. האמיצים והיבשים המשיכו לישון, ואלו שנרטבו מהגשם התקפלו לבתיהם. הייתה חוויה מהנה ומיוחדת.

ביום שישי, ערב השיא של החג, התקיימה בסוכה טברנה עם הלהקה המקומית. האווירה הייתה שמחה ומגבשת והאלכוהול זרם ממש כמו בטברנות ביוון. זו הזדמנות להודות לכל הנגנים: **מרסלו בן שופט, אסף שאוור, גיל שמושקוביץ, גיא מור יוסף וטמיר בן טל** ולזמרים - **אורן ענבר, יאיר אייזן, עמרי סוריה, עפרי ראוף (בלטרן) וניצן רייב**.

יום שבת, הוקדש למנוחה והתאוששות לכל החוגגים 😊

ביום ראשון התכנסנו שוב אחר הצהריים למופע לכל המשפחה של ד"ר מולקולה. הילדים והמבוגרים נהנו משלל ניסויים, שניתן לערוך בבית, לצד הרבה הומור וכיף.

בערב החג השני נערך ערב טד מרתק עם מיטב המרצים המקומיים: **יגאל דהן, גיא ברקן, איתי שביט, לונה אבנון וסטריקו**. המון תודה על ההירתמות, ההכנה ושיתוף הידע!

ההירתמות והעזרה במהלך השבוע הורגשה מאוד מכלל הקהילה. זהו חג מאוד אינטנסיבי ועל מנת לשמר אותו כך, אנו נזדקק להגדיל את החולייה ונשמח למתנדבים נוספים!!

תודה לצוות החולייה הבאמת מצומצם: **פרידה ענבר, רונית בן טל, נטע דוידזון, שי כהן, הילה ענבר, לאונור כהן ושי אסא**. תודה לצוות הנוי על כל העזרה בהכנות, לניקו, מעין וחן על ההגברה ולכל מי שלקח חלק ולו הקטן ביותר במהלך החג!

ללא ספק, היה זה שבוע עמוס וגדוש, אך יחד עם זאת מקרב, מגבש ומחמם את הלב. יופי של סיום לתקופת חגים עמוסה.

יאללה לשגרה...

חוליית סוכות

טיפקס

ביום חמישי, ה-23/9, התקיימה בפאב 40 הופעה של להקת "טיפקס". נכון יותר לאמר: תופעה בשם יעקוב אוזן, אשר בשם הישראליות, שמתמצתת הכל, שינה את שמו לקובי אוז.

נער משדרות, עיירה בפריפריה, עם כל המורכבות של העליות השונות ומציאות יום יומית לא פשוטה. קובי אוז היה נגן אורגן בלהקה אגדית לא פחות "להקת שפתיים" ובשנת 1988 הקים להקה משלו: טיפקס. בחירת שם מעניינת: מוחק מה שהיה כדי ליצור משהו חדש. ואכן קובי אוז יוצר מוזיקה חדישה, מערבב בתוך "בלנדר" דקלומים בסגנון Rap מתובלים במוזיקה ים תיכונית יחד עם רוק מערבי; משהו שונה שלא היה קודם.

לא זונח את המוזיקה מהבית, עם ביקורת חברתית על הממסד הדתי (הרב ג'ו כפרה), לפעמים לירי ונוגה (התחנה הישנה), הומור עצמי (יש לי חברה) ועוד להיטים שנגעו בישראליות החדשה, שכבר איננה מזרחית או אשכנזית.

בקיצור, זכינו לשמוע ולראות זמר ויוצר נמוך קומה, ממושקף ואנרגטי, אשר יחד עם להקתו (נגנים מצויינים אגב), הצליח לקבץ ולהקפיץ קהל שלם, ששר יחד איתו ונהנה בטירוף.

מרסלו בן שופט

בית משאבי שדה משתתף

בצער מירי כנפי והמשפחה

על פטירתו של הבעל

שאול כנפי ז"ל

(חבר משק לשעבר)

אחשבות

נכנס לרכב. מניע. עובר למצב אחריות מונעת שינה. אני שומר לילה היום. שיחה קצרה עם סלימאן. עדכונים כלליים ואישיים. בקבוק מים על הכסא של הנוסע. העיניים מתרגלות לחשיכה ולחלון המלוכלך.

המגבים מתעוררים ויחד עם המים מפנים את האבק, כדי שיהיה מקום לעוד אבק...

כבישי הקיבוץ ריקים וגם מלאים. מכוניות חונות בחניות משוחחות ביניהן על חוויות היום. מי היתה איפה. איך ההוא נוהג. איזה עומסים בכבישים. המכוניות שנשארו בקיבוץ מקשיבות בשתיקה. החניות מחולקות לקבוצות קטנות, כל כמה מטרים כמה מכוניות, כאילו קבוצות תמיכה קטנות למכוניות. כאילו שמגיעה סוברו: שלום, אני סוברו... אוהבים אותך סוברו...

הכבישים נמתחים מולי. המחשבות רצות בין הדשאים, השיחים והבתים החשוכים. פה ושם מרפסות מוארות וצלליות יושבות. חיי חברה קטנים ומשמעותיים שקיימים בקיבוץ. חברויות שלעולם לא ינותקו.

הכביש ההיקפי מחיך אלי. שועלים, תנים וחתולים נפגשים גם הם לעדכוני לילה. רואים את פנסי הרכב, נעמדים לשניה, כאילו שואלים את עצמם: האם זה רכב, או שראיתי את האור. ואז... מבינים ובורחים.

לאחר חיפוש קדחתני אני מוצא את המתג שמפעיל את האור הכחול אדום. תאורה צבעונית כמו כישוף מהבהבה סביב. רק חסרה מוזיקה ואני שומר מסיבות נייד. מולטי שמולטי... הפעם שני תנים נעמדים. מסתכלים. כאילו שואלים את עצמם: יש תאורה, איפה המסיבה? מה זה הדי גיי הכושל הזה? מתקרבים עוד קצת לרכב. כאילו בודקים אם הווליום נמוך. מסתכלים עלי. מי מאיתנו הוא האטרקציה האמיתית? הם ממשיכים. אני גם.

עם האור המהבהב אני מודיע לכווולם שיש כאן שומר. ששימו לב. שידעו. אנחנו כאן. לכו למקום אחר.

שועל קטן חוצה את הכביש. מגביר מהירות ונעלם. אולי מתבייש ממני.

מסתובב סביב הכיכר. השתילים הצעירים גדלו ונקלטו. מסתובב סביב הכיכר. הם פורחים בצהוב יפה שנראה טוב גם בלילה. מסתובב סביב הכיכר. מגביר את המהירות. מרגיש מהיר ועצבני לרגע. התחושה עוברת. אני ממש לא עצבני. מהיר, בטח שלא.

דורבן קטן רץ וחוצה כביש באזור הגנים. הקוצים סמורים, כאילו עכשיו עשה פן והוא בדרך לתצוגת קוצים. יצור מוזר. שילוב של חולדה גדולה מאוד עם שאיפות פנקיסטיות.

מעניין אם כאשר דורבנים נפגשים ומדברים האחד אומר לשני כואבת לי הרגל אולי יש לי בן אדם ברגל (על משקל דורבן ברגל... למי שלא הבין...)

בקבוק המים מתרוקן לאיטו. השמירה מתקרבת לסיום. העייפות מתקרבת לנקודה קריטית. מלחמת העולם השלישית נדחתה בעוד יום והמטאור התורן לא פגע בכדור הארץ. רק מגיפה.

אני מחנה את הרכב. מכבה מנוע. יוצא. נועל.

לילה טוב. דב

חגי תשרי חלפו עברו ... זה נכון אבל נשאר טעם טוב. היה ממש מוצלח, החל בראש השנה וכלה בסוכות. חגגנו את ראש השנה (לא להאמין) לאחר שנים הוא חזר. הערב כלל הופעות שונות והמשאבון שחזר בגדול – זה היה ממש משמח. ביום כיפור, כמקובל אצלנו, כל אחד בהתאם לאמונתו. מי שרצה אכל ומי שרצה לצום ו/או להתפלל, יכל לעשות זאת בבית כנסת המקומי. בסוכות הוקמה סוכה גדולה. היה שבוע עמוס בפעילויות לכל הגילאים והיה פשוט מושקע ומדהים. באמת כל הכבוד לחוליות המצומצמות שהצליחו בגדול להגיע. תודה רבה.

היורה הגיע וירה עלינו בחוזקה גשם שוטף, למשך כמה דקות בסוכות, ניקה את האבק והוכיח לנו שהסתיו כבר כאן (ככל כנראה ירדו כ-5 מ"מ).

תערוכה חדשה של חנה גרג'י בגלריה בגבעה מוזמנים לבקר ולהתרשם.

קבוצת כלבים, לא משלנו, הסתובבה בקיבוץ בשעות הערב. הם היו חברותיים אך ללא קולר וזה היה קצת מדאיג, ההנחה היא שהם כלבים בדואים מיוחמים שזמנית החליטו לקפוץ לבקר אותנו, בכל אופן שבוע אחרי הגיע לוכד כלבים לנסות לפתור את הבעיה.

אז זהו, החופשים והחגים עברו, והילדים חזרו לבית הספר. בדיקות קורונה וחיסונים, נקווה שיצליחו לעזור ללימוד רציף השנה.

שבת מבורכת ונעימה

בית מאה' עדה